

Marți, 10 martie 2009

32. subliniază importanța ca statul membru de reședință al consumatorului să poată controla, limita și supraveghea în mod eficace serviciile de jocuri de noroc prestate pe teritoriul său;

33. invită Comisia și statele membre să clarifice aspectele legate de taxarea jocurilor de noroc on-line;

*

* *

34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Asigurarea calității alimentelor - incluzând armonizarea și recunoașterea reciprocă a standardelor

P6_TA(2009)0098

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la asigurarea calității alimentelor - incluzând armonizarea și recunoașterea reciprocă a standardelor (2008/2220(INI))

(2010/C 87 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 33 din Tratatul CE,
- având în vedere Cartea Verde a Comisiei din 15 octombrie 2008 privind calitatea produselor agricole: standarde aplicabile produselor, cerințe de producție și sisteme de calitate (COM(2008)0641),
- având în vedere rezoluția sa din 9 octombrie 1998 privind o politică a calității pentru produsele agricole și cele agro-alimentare ⁽¹⁾,
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei din octombrie 2008 privind schemele de certificare a calității alimentelor,
- având în vedere „bilanțul de sănătate” al Politicii Agricole Comune (PAC),
- având în vedere mandatul acordat Comisiei de către Consiliu pentru negocieri în domeniul agriculturii, astfel cum este definit în propunerea Comisiei privind modalitățile ce trebuie aplicate în cadrul negocierilor OMC în materie de agricultură ⁽²⁾ din ianuarie 2003,
- având în vedere conferința organizată de Comisie la Bruxelles la 5 și 6 februarie 2007 pe tema „Certificarea calității alimentelor –valoare adăugată pentru produsele agricole”,
- având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare (COM(2008)0040),
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0088/2009),

⁽¹⁾ JO C 328, 26.10.1998, p. 232.

⁽²⁾ Documentul Comisiei 625/02.

Marți, 10 martie 2009

- A. întrucât standardele privind produsele alimentare și calitatea acestora în Uniunea Europeană sunt cele mai înalte din lume;
- B. întrucât aceste standarde înalte sunt cerute de către consumatorul european și reprezintă o modalitate de realizare a unei valori adăugate maxime;
- C. întrucât consumatorii sunt tot mai mult interesați nu doar de siguranța alimentelor, dar și de originea și metodele de producție ale produselor alimentare; întrucât Uniunea Europeană a răspuns deja acestei tendințe introducând patru etichete de calitate și de origine a alimentelor, și anume denumire de origine protejată (DOP), indicație geografică protejată (IGP), specialitate tradițională garantată (STG) și agricultură ecologică;
- D. întrucât produsele europene de calitate reprezintă un patrimoniu cultural și gastronomic viu al Uniunii Europene, reprezentând astfel o verigă esențială a vieții economice și sociale din numeroase regiuni ale UE, sprijinind activități direct legate de realitățile locale, în special în zonele rurale;
- E. întrucât consumatorii asociază sistemele de certificare cu garanția calității superioare;
- F. întrucât sistemele specifice de calitate ale Uniunii Europene prezintă un avantaj competitiv specific pentru produsele UE;
- G. întrucât marii distribuitori au ajuns să domine piețele alimentare ale UE și impun taxe de listare, taxe comerciale de intrare sau contribuții considerabile nejustificate la cheltuielile de promovare, toate acestea fiind elemente care afectează șansele micilor producători să ajungă la publicul larg;
- H. întrucât pot fi folosite noi tehnologii pentru furnizarea de informații detaliate cu privire la proveniența și caracteristicile produselor agricole și alimentare;
- I. întrucât fenomenul contrafacerii prejudiciază atât producătorul, cât și consumatorul final,
  - 1. consideră binevenit procesul de reflecție lansat de Comisia Europeană pe marginea Cărții Verzi și susține dezideratul promovării calității produselor agricole europene fără a crea costuri și sarcini suplimentare pentru producători;
  - 2. consideră că asigurarea concurenței loiale pentru mărfuri strategice cum ar fi produsele agricole și cele alimentare ar trebui să devină un obiectiv european major de interes public; consideră că este esențial ca o concurență loială să existe și în privința produselor importate, care în general nu răspund unor standarde similare cu cele comunitare; consideră că standardele europene de calitate aplicabile produselor străine care au acces pe piața unică europeană trebuie, de asemenea, stabilite în cuprinsul unui acord elaborat în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC);
  - 3. consideră necesară intensificarea controlului și a coordonării dintre diferitele administrații pentru a garanta că produsele alimentare importate respectă normele UE de mediu, de siguranță alimentară și de bunăstare a animalelor; ia act de concluziile Consiliului Agricultură din 19 decembrie 2008 cu privire la siguranța produselor agroalimentare importate și respectarea normelor comunitare, însă atrage atenția, totodată, asupra absenței în aceste concluzii a unei voințe politice clare vizând consolidarea controalelor comunitare în țările terțe;
  - 4. subliniază că politica privind calitatea nu poate fi disociată de viitorul Politicii Agricole Comune și de provocări cum ar fi schimbările climatice, necesitatea conservării biodiversității, aprovizionarea energetică și gestiunea resurselor de apă;
  - 5. consideră că în contextul unui nivel general ridicat al prețurilor la materii prime, stimularea creșterii volumului producției nu trebuie folosită ca pretext pentru scăderea standardelor;

Marți, 10 martie 2009

6. reafirmă că scopul impunerii unui nivel înalt al siguranței alimentare, al bunăstării animalelor și al protecției mediului ar trebui să fie atingerea unui nivel înalt al calității produselor, care să ofere un avantaj competitiv însemnat producătorilor agricoli, și că acele costuri generate de cerințele UE privind securitatea alimentară, bunăstarea animalelor și protecția mediului trebuie să poată fi recuperate de către producătorii agricoli; este de părere că, în cazul în care avantajul competitiv al producătorilor agricoli se dovedește a fi insuficient pentru a putea recupera costurile respective, un rol esențial în acest sens trebuie acordat finanțării în cadrul PAC, de care trebuie să beneficieze fermierii europeni pentru garantarea siguranței, a bunăstării animalelor și a protecției mediului în agricultură;

7. consideră că politica europeană privind calitatea trebuie strâns legată de reformarea după 2013 a Politicii Agricole Comune; este de părere că în cadrul acestei politici rolul Uniunii Europene trebuie să fie unul de sprijin (inclusiv din punct de vedere financiar), în vederea obținerii unei producții agroalimentare de înaltă calitate; subliniază faptul că organizațiile producătorilor trebuie mai bine sprijinite, în special pentru a nu dezavantaja micii producători;

8. atrage atenția asupra faptului că Uniunea Europeană s-a angajat prin Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură, să aplice măsuri în vederea conservării resurselor genetice; invită, prin urmare, Comisia să elaboreze programe speciale de promovare, care să încurajeze utilizarea soiurilor de plante care sunt amenințate de erodare genetică; subliniază faptul că, în acest fel, ar crește interesul agricultorilor și al horticultorilor pentru cultivarea de soiuri care sunt clasificate ca resurse fitogenetice și că ar trebui elaborate programe similare de promovare în cazul raselor de animale domestice aflate pe cale de dispariție;

9. amintește faptul că prin prisma procesului continuu de liberalizare a piețelor agricole mondiale, producătorii europeni se află în competiție internațională directă și orice măsură suplimentară la care trebuie să se conformeze poate prezenta un dezavantaj competitiv, dar poate, de asemenea, să fie în avantajul agricultorilor UE, dacă aceștia reușesc să-și pună în valoare produsele pe piață și să câștige beneficii în schimb; amintește de asemenea că agricultorii UE pot folosi cererile consumatorilor în propriul avantaj oferindu-le acestora, printre altele, bunuri de calitate produse la nivel local, cu respectarea strictă a standardelor de bunăstare animală a celor ecologice;

10. subliniază că „aspecte necomerciale” trebuie negociate de către Comisie în cadrul OMC astfel încât un număr cât mai mare de produse de import să respecte aceleași cerințe ca cele impuse agricultorilor UE, astfel încât calitatea produselor agricole ce respectă cerințele UE în materie de securitate a alimentelor, bunăstare a animalelor și protecție a mediului să le ofere producătorilor agricoli un avantaj competitiv considerabil;

11. este îngrijorat de influența marilor lanțuri de magazine asupra calității generale a produselor alimentare UE, precum și de faptul că pe piețele cu grad mare de concentrare a distribuției se remarcă o tendință de uniformizare și de reducere a varietății produselor agro-alimentare, drept consecință a scăderii prezenței produselor tradiționale și a accentuării mai puternice a produselor prelucrate; propune Comisiei să ia act de necesitatea de a reglementa practicile de licitații inversate impuse de câteva mari centre de achiziții, practici având efecte devastatoare pentru produsele de calitate;

Cerințe în materie de producție și standarde de comercializare

12. este îngrijorat de complexitatea sistemului UE al standardelor de bază și de numeroasele norme la care trebuie să se conformeze agricultorii din Uniunea Europeană; este în favoarea unei simplificări a sistemului și dorește ca orice altă normă viitoare să fie evaluată în funcție de gradul de oportunitate, de necesitate și de proporționalitate;

13. solicită o simplificare și mai accentuată a normelor de comercializare prin clarificarea criteriilor principale ce urmează a fi aplicate; solicită elaborarea unor orientări comunitare privind utilizarea mențiunilor rezervate generale, cum ar fi „cu conținut scăzut de zahăr”, „nivel scăzut de emisii de dioxid de carbon”, „dietetic” și „natural”, pentru a evita practicile înșelătoare;

Marți, 10 martie 2009

14. este îngrijorat de faptul că majoritatea consumatorilor europeni nu sunt suficient de bine informați asupra lanțului alimentar, în special în ceea ce privește originea produselor și a materiilor prime; este în favoarea introducerii unei indicații obligatorii privind locul de producere a produselor primare, printr-o etichetă indicând țara de origine, reflectând astfel dorința consumatorului de a ști mai multe despre originea produsului pe care îl cumpără; consideră că un astfel de sistem ar trebui aplicat și produselor alimentare procesate, indicând originea principalelor ingrediente și materii prime și precizând locul de origine al acestora, precum și locul prelucrării finale;

15. consideră că modelul australian este un bun exemplu pentru un astfel de sistem de etichetare pentru indicarea țării de origine, ținând cont totodată de specificul diferitelor sectoare de producție din UE la definirea diferitelor paliere, cum ar fi „produs în” (pentru alimentele produse la nivel local din ingrediente locale), „fabricat în” (pentru alimentele care au fost transformate în mod substanțial la nivel local) sau „realizat în țara X din ingrediente locale sau importate”; amintește existența unor astfel de măsuri de etichetare și la nivelul altor importanți parteneri comerciali, precum SUA și Noua Zeelandă;

16. consideră că atâta timp cât cerințele de siguranță alimentară sunt îndeplinite, standardele de comercializare nu trebuie să împiedice accesul pe piață al produselor în funcție de estetica, forma sau dimensiunea acestora;

17. consideră că eticheta generală de calitate UE, care conține sintagma „produs în Uniunea Europeană”, trebuie să conducă în final la diferențierea pozitivă a produselor europene pe piață, pe baza standardelor de calitate ridicate conform cărora au fost produse;

18. consideră că mențiunile rezervate facultative ar trebui promovate ca alternativă a standardelor obligatorii de comercializare; consideră, cu toate acestea, că introducerea unor astfel de definiții uniforme care să satisfacă toate părțile interesate ar putea fi dificil de realizat, datorită diferențelor în ceea ce privește tradițiile și obiceiurile alimentare, fiind necesară punerea la dispoziția consumatorilor a unei cantități mai mari de informații și instituirea unui sistem care să monitorizeze utilizarea termenilor respectivi;

19. este în favoarea măsurilor care conduc la simplificarea normelor UE, fără ca aceasta să implice desființarea acestor norme, precum și la limitarea domeniilor în care se practică autoreglementarea; consideră că standarde de comercializare comune sunt necesare și pot fi stabilite de o manieră mai eficientă; consideră în acest sens că procesul co-reglementării ar trebui promovat ca modalitate uzuală de adoptare a legislației comunitare în domeniu; solicită ca autoritățile naționale, reprezentanții industriei alimentare și cei ai agriculturii să fie implicați în acest proces;

Sisteme specifice de calitate ale Uniunii Europene

20. subliniază faptul că sistemele de calitate alimentară ar trebui să ofere informații și garanții consumatorilor în ceea ce privește autenticitatea ingredientelor și tehnicilor de producție locale; consideră, prin urmare, că astfel de sisteme trebuie puse în aplicare și utilizate fiind însoțite de controale și de sisteme de trasabilitate consolidate;

21. consideră că este nevoie de un sistem de etichetare mai transparent, care să se bucure de recunoaștere amplă în rândul consumatorilor, și că, în vederea menționării cât mai transparente a locului de origine, trebuie indicată originea ingredientelor agricole determinante ale produselor atât în cazul produselor din Uniunea Europeană, cât și în cazul celor importate din țări terțe;

22. consideră că va trebui asigurată utilizarea în mod exclusiv a produselor autentice DOP ca materie primă doar în cazul în care se utilizează denumirea protejată pe eticheta și în reclama unui produs procesat; subliniază faptul că în acest fel se evită, pe de o parte, inducerea în eroare a consumatorului și, pe de altă parte, se consolidează cererea de produse DOP;

23. consideră necesară adoptarea unor norme de utilizare a termenilor „de munte” și „insular”, deoarece astfel se va conferi valoare adăugată semnificativă produselor agricole și produselor alimentare provenind din aceste regiuni dezavantajate; consideră că utilizarea termenilor „de munte” și „insular” va trebui să fie însoțită și de menționarea obligatorie a țării de proveniență a produsului;

24. consideră, în acest sens, că pentru consumatorul mediu diferențele dintre denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate nu sunt clare și că este necesară o campanie de informare care să facă consumatorii conștienți de aceste diferențe;

Marți, 10 martie 2009

25. se opune adoptării unor criterii de evaluare mai stricte, precum criteriile de exportabilitate și durabilitate; subliniază că există o serie de produse care, deși nu pot fi exportate, joacă un rol foarte important în configurarea economiei locale și în menținerea coeziunii sociale;
26. subliniază că mențiunea originii reprezintă o parte esențială a patrimoniului european, care trebuie conservată atât datorită influenței sale economice esențiale, cât și impactului socio-economic determinant pe care îl are în numeroase regiuni ale UE; consideră că aceste mențiuni prezintă o garanție a calității care trebuie consolidată, mai ales prin îmbunătățirea controalelor asupra gestionării denumirilor de origine de către asociațiile de solicitanți care le reprezintă; consideră că acestea facilitează pentru consumatori alegerea dintre diferitele sortimente;
27. consideră că este necesară o mai bună explicație a diferențelor dintre mărcile comerciale și denumirea de origine și adoptarea de măsuri care să permită aplicarea în practică a normelor comunitare în vigoare care interzic înregistrarea unei mărci comerciale ce conține sau face referire la DOP/IGP de către operatorii care nu reprezintă organizațiile producătorilor acestor DOP/IGP; consideră că demararea campaniilor promoționale dotate cu un buget specific este de o importanță vitală, în vederea informării consumatorilor cu privire la avantajele acestor sisteme publice de certificare;
28. consideră că, pentru a menține calitatea și renumele indicațiilor geografice, producătorii de produse purtând indicații geografice trebuie să dispună de instrumente care să le permită gestionarea corespunzătoare a volumului produs;
29. consideră că, în cazul în care un produs purtând o IGP este utilizat într-un produs preparat compus, cu modificarea caracteristicilor produsului protejat prin IGP, organismele de protecție sau autoritățile competente trebuie să aibă dreptul de a efectua controale specifice pentru a constata dacă caracteristicile produsului protejat prin IGP s-au modificat excesiv sau nu;
30. solicită consolidarea protejării denumirilor înregistrate, mai ales în anumite stadii ale ambalării și ale comercializării în afara zonei de producție, unde apare riscul de utilizare abuzivă a acestor denumiri; solicită aplicarea normelor comunitare care interzic înregistrarea mărcilor care au o denumire similară cu o denumire DOP sau IGP, deja înregistrată;
31. se declară în favoarea stabilirii unor norme comune care să permită producătorilor de produse purtând indicații geografice să fixeze condiții în ceea ce privește aplicarea indicațiilor respective, precum și folosirea acestora în denumirea produselor prelucrate;
32. este în favoarea unei simplificări a procedurii de înregistrare a denumirilor de origine, precum și a reducerii timpului necesar pentru aceasta;
33. atrage atenția asupra faptului că nivelul de protecție al indicațiilor geografice este diferit de la un stat membru la altul; consideră că în acest domeniu realizarea armonizării legislative și procedurale este de dorit, mai ales în privința normelor referitoare la protecția acordată *ex-officio*;
34. consideră că protecția internațională a indicațiilor geografice ar trebui consolidată; solicită Comisiei Europene să își intensifice eforturile, mai ales la nivel politic, pentru a obține o ameliorare a protecției indicațiilor geografice în cadrul negocierilor Organizației Mondiale a Comerțului [fie prin extinderea asupra tuturor produselor a protecției acordate în temeiul articolului 23 din Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală, fie prin stabilirea unui registru multilateral pentru IGP], cât și în cadrul negocierilor de aderare la OMC a noilor state și al acordurilor bilaterale în curs de negociere;

Marți, 10 martie 2009

35. consideră că, atât produsele care sunt exportate, cât și cele care nu sunt exportate, ar trebui să poată beneficia de această protecție internațională din partea UE, care ar putea eventual să difere în funcție de riscul de contrafacere efectivă a produselor, astfel încât produsele cu un grad ridicat de risc de contrafacere și care sunt exportate să poată beneficia de protecție internațională în cadrul OMC, în timp ce pentru produsele care prezintă un risc moderat de contrafacere și sunt comercializate pe piețe de la nivel local, s-ar putea propune o procedură simplificată (comparabilă cu nivelul protecției tranzitorii actuale), care, o dată ce obține recunoaștere din partea statelor membre, să se notifice Comisiei și se bucure de protecție juridică comunitară;

36. evidențiază faptul că anumite denumiri sunt uzurpate sistematic pe teritoriul țărilor terțe, inducând în eroare consumatorul și subminând renumele produselor autentice; subliniază faptul că asigurarea protecției unei denumiri într-o țară terță este o procedură care necesită mult timp și care nu ar putea fi dusă la bun sfârșit cu ușurință de grupurile individuale de producători, dat fiind faptul că fiecare țară dispune de sisteme și proceduri de protecție specifice; invită Comisia Europeană să joace un rol consultativ, oferind grupurilor de producători cunoștințele necesare și sprijin juridic pentru încheierea acordurilor cu țări terțe;

37. consideră ca esențial controlul comunitar și național asupra denumirilor de origine protejate și indicațiilor geografice protejate și sprijină instituirea unor sancțiuni drastice care să descurajeze utilizarea neautorizată a acestor instrumente, astfel încât statele membre să aibă obligația de a aplica aceste sancțiuni automat în cazul contrafacerii sau imitării denumirilor protejate; propune în acest sens adoptarea unei dispoziții specifice în cadrul articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾; este în favoarea simplificării procedurilor de obținere a DOP, precum și în favoarea unui control riguros efectuat de autoritățile statelor membre pentru certificarea faptului că toate etapele procesului de producție au loc în zona geografică vizată;

38. consideră că un control al pieței pentru respectarea tuturor dispozițiilor privind DOP și IGP va impune statelor membre costuri administrative suplimentare, însă va contribui totodată, în mod considerabil, la protejarea lor eficientă; este în favoarea acordării unei asistențe tehnice comunitare pentru desfășurarea controalelor de către statele membre, astfel încât să se asigure cea mai omogenă implementare posibilă a sistemelor de protecție a DOP și IGP pe teritoriul UE;

39. consideră că trebuie sporită activitatea de informare și popularizare a acestor sisteme, cu sprijin financiar comunitar, atât în interiorul pieței unice, cât și în statele terțe; consideră că procentul co-finanțării comunitare pentru programele UE de informare și de promovare a produselor UE de calitate trebuie mărit; invită Comisia să continue promovarea conceptului de IGP în țările terțe, mai ales prin multiplicarea misiunilor de asistență tehnică în relație cu asociațiile de producători de produse purtând indicații geografice;

40. propune să fie înființată o Agenție Europeană pentru Calitatea Produselor, care să colaboreze strâns cu Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară și cu unitățile Comisiei Europene responsabile de calitatea produselor alimentare; această Agenție va avea competențe și în ceea ce privește cererile din ce în ce mai numeroase parvenite din țări terțe în raport cu DOP, IGP și specialitățile tradiționale garantate;

41. subliniază importanța Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic ⁽²⁾, pentru diversificarea opțiunilor ce stau la dispoziția consumatorilor; solicită Comisiei să prezinte un proiect legislativ privind introducerea unei cerințe de etichetare a produselor de origine animală, precum laptele, carnea și ouăle, în cazul cărora animalele au fost hrănite cu furaje modificate genetic;

42. este în favoarea păstrării și simplificării sistemului de Specialitate Tradițională Garantată și își exprimă dezamăgirea în raport cu performanța acestui instrument, care a condus până în prezent la înregistrarea unui număr foarte mic de STG (20, alte 30 de cereri fiind în curs); subliniază că registrul STG-urilor – unde numele produsului sau al alimentului nu este rezervat producătorului – menționat la articolul 3 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 509/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare ⁽³⁾ ar trebui eliminat, întrucât acesta reduce gradul de protecție al STG; reamintește că sistemul STG rămâne un instrument pertinent pentru protecția rețetelor și că dispune de un potențial de dezvoltare considerabil, dacă sunt întrunite anumite condiții;

⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

⁽²⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

43. consideră că definiția produsului „tradițional”, așa cum este formulată în Regulamentul (CE) nr. 509/2006, este necorespunzătoare; consideră că o corelare între produsele tradiționale și țara în care există tradiția respectivă sau utilizarea exclusivă a denumirilor de către producătorii care respectă specificațiile tradiționale ar îmbunătăți atractivitatea statutului STG;
44. consideră că agricultura ecologică oferă agricultorilor UE o posibilitate de dezvoltare importantă și că ar trebui lansat un program de măsuri care să consolideze credibilitatea siglei UE; constată însă că regulamentul UE adoptat în acest sens stabilește un standard unic, deși statele membre aplică în mod diferit procedura de certificare, unele optând pentru delegarea sarcinilor de control costisitoare autorităților de control, iar altele optând pentru delegarea acestor sarcini unor organisme de control acreditate de stat; constată că procedura de certificare diferă de la stat la stat și este costisitoare; solicită armonizarea legislației cu privire la limitele maxime de detectare a pesticidelor interzise în produsele agricole ecologice; sprijină, în principiu, propunerea pentru o etichetă UE pentru produsele ecologice;
45. consideră că este necesar un grad mai mare de omogenizare a tipologiei organismelor și procedurilor de control și certificare a produselor ecologice, pentru a putea oferi consumatorilor un sentiment de siguranță și fiabilitate prin intermediul unei noi sigle a UE pentru agricultura ecologică, ce va garanta aceleași criterii de producție, control și certificare la nivelul UE și va contribui la soluționarea problemelor și la promovarea mai intensă a pieței unice a produselor ecologice;
46. consideră că apariția produselor neecologice marcate astfel încât să sugereze că ar fi produse ale agriculturii ecologice poate să prejudicieze dezvoltarea unei piețe UE unice a produselor ecologice; își exprimă, în acest sens, îngrijorarea față de tentativele de extindere a etichetei ecologice la produsele alimentare care nu au fost obținute în conformitate cu principiile agriculturii ecologice;
47. se declară în favoarea obligativității înscrierii țării de proveniență a produselor ecologice proaspete sau prelucrate, importate din țări terțe, indiferent dacă se utilizează sau nu sigla UE pentru produsele ecologice;
48. consideră că, pentru a se realiza o mai bună funcționare a pieței unice a produselor ecologice, se impun următoarele:
- să se înscrie țara de proveniență pe produsele ecologice proaspete și pe cele prelucrate, importate din țări terțe, indiferent dacă se utilizează sau nu sigla UE pentru produse ecologice,
  - să fie consolidată credibilitatea siglei UE prin intermediul unui program de promovare a produselor ecologice,
  - să se stabilească limite maxime de detectare a pesticidelor interzise în produsele agricole ecologice,
  - să se examineze problema dublei certificări pe care o solicită în multe cazuri marii distribuitori, deoarece aceasta duce la un deficit de produse ecologice pe piața UE,
  - etichetarea produselor neagricole, la care se face referire în legătură cu metodele de producție ecologice, trebuie să se distingă de etichetarea produselor agricole ecologice;
49. salută înființarea la nivelul statelor membre a oficiilor pentru produsele tradiționale și ecologice; consideră ca fiecare stat membru ar trebui să aibă instituții, fie în sfera publică, fie în cea privată, unanim recunoscute de producători și consumatori, care să promoveze și să valideze producția autohtonă ecologică și de calitate;
50. recunoaște faptul că cerințele consumatorilor în ceea ce privește calitatea alimentelor și a produselor alimentare sunt din ce în ce mai mari, nu numai din punctul de vedere al siguranței, ci și din cel al chestiunilor de ordin etic, cum ar fi durabilitatea ecologică, protecția bunăstării animalelor și tehnologiile legate de organismele modificate genetic (OMG); invită Comisia să stabilească criterii pentru inițiative în materie de calitate, cum ar fi sistemele facultative de etichetare a produselor fără OMG, care vor oferi consumatorilor posibilitatea de a alege în cunoștință de cauză;

Marți, 10 martie 2009

51. consideră necesară încurajarea sistemelor de producție care respectă mediul înconjurător; prin urmare, regretă lipsa unor norme comunitare cu privire la producția integrată, care să permită scoaterea în evidență a eforturilor făcute de producătorii UE, prin intermediul unor campanii corespunzătoare de promovare și comercializare orientate spre informarea publicului cu privire la valoarea adăugată a tipurilor de producție respective;

Sisteme de certificare

52. consideră că nu sunt necesare norme UE pentru armonizarea standardelor; consideră că nu este necesară crearea de noi sisteme de certificare a alimentelor la nivel comunitar, deoarece acest lucru ar submina sistemele deja existente și ar induce consumatorii în eroare;

53. subliniază că elaborarea etichetelor de calitate, precum și acțiunile de comunicare conexe, nu trebuie să conducă la creșterea sarcinilor birocratice pentru producători; consideră, prin urmare, că producătorii ar trebui să poată prelua inițiativa în ceea ce privește utilizarea unor astfel de etichete și că intervenția instanțelor comunitare ar trebui limitată la asigurarea protecției acestor etichete pentru a garanta producătorilor justa remunerare a eforturilor lor și pentru a apăra consumatorii împotriva contrafacerilor sau altor practici frauduloase;

54. subliniază că sistemele actuale de certificare ar trebui să garanteze, în afara asigurării respectării normelor juridice prin intermediul unei monitorizări stricte, și alte elemente esențiale pentru siguranța produselor alimentare, cum ar fi trasabilitatea; subliniază că cerințele de certificare ar trebui să reflecte dorințele societății și că ar trebui, prin urmare, să existe un ajutor din partea statului pentru acoperirea costurilor suportate de agricultori; se pronunță în favoarea promovării unei implicări mai active a organizațiilor de producători, deoarece agricultorii individuali nu pot contesta sistemele de certificare comercială care nu mai sunt actuale;

55. semnaleză că, în prezent, sistemele private de certificare nu îndeplinesc obiectivul de a ajuta producătorii să îi informeze pe consumatori cu privire la caracteristicile produselor, acestea transformându-se într-un mijloc exclusiv de acces la piață, multiplicând procedurile birocratice pentru agricultori și devenind o afacere pentru multe întreprinderi de distribuție a produselor alimentare; consideră necesară descurajarea proliferării acestor sisteme, care limitează accesul pe piață al unei părți a sectorului de producție;

56. subliniază faptul că actuala proliferare a sistemelor de certificare private împiedică accesul la piață al unei părți a sectorului și că sistemele respective nu contribuie la ameliorarea informării consumatorilor cu privire la caracteristicile produselor; solicită Comisiei să încurajeze recunoașterea reciprocă a sistemelor de certificare private pentru a limita proliferarea menționată și excluderea de pe piață a produselor de calitate; consideră necesară elaborarea unor orientări comunitare care să cuprindă aspectele pe care sistemele respective nu le putea reglementa, cum ar fi mențiunile „de sporire a valorii”, care trebuie definite pe baza unor niveluri și realități obiective;

57. atrage atenția asupra faptului că produsele regionale au o mare importanță pentru economiile și comunitățile locale și, prin urmare, trebuie combătută orice propunere de limitare a numărului de indicații geografice ce pot fi înregistrate;

58. consideră că nu trebuie să se elaboreze inițiative noi pentru promovarea produselor tradiționale, deoarece acestea ar putea submina sistemul STG;

59. solicită o colaborare mai strânsă cu Organizația Internațională de Standardizare și o implementare cât mai vastă a unor sisteme alternative, cum ar fi HACCP (Sistemul de Analiză a Riscurilor și Punctelor Critice de Control);

60. în ceea ce privește dimensiunea internațională, relevă existența unor probleme de competitivitate în raport cu principalii parteneri comerciali ai UE; este îngrijorat de presiunea exercitată de produsele din țările emergente, care nu se ridică la același nivel de siguranță și calitate și beneficiază de multe ori de un control îndoielnic; reafirmă în acest sens nevoia implementării conceptului de „acces la piață calificat”, susținut în numeroase rezoluții ale Parlamentului;

Marți, 10 martie 2009

61. solicită încheierea a cât mai multor acorduri bilaterale cu piețele-cheie, precum și a unor acorduri de combatere a contrafacerii; consideră necesare eforturi din partea Comisiei pentru a clarifica problemele cu care se confruntă protecția internațională a mărcilor, inclusiv protecția IGP, DOP și STG;

Aspecte suplimentare

62. sprijină acțiunile necesare pentru a comunica, de o manieră cât mai largă, beneficiile politicilor UE de asigurare a calității și siguranței alimentare; regretă că cetățenii europeni nu au acces la informații depline și ușor accesibile privind eforturile depuse de Uniunea Europeană în acest domeniu; recomandă Comisiei și statelor membre să-și intensifice eforturile de informare și promovare privind standardele de calitate și siguranță alimentară pentru produsele comunitare;

63. evidențiază rolul pe care îl poate avea finanțarea europeană în acest domeniu; constată că în „statele membre de convergență” participarea comunitară în programele de calitate ajunge la 75 %; evidențiază totuși înăsprirea condițiilor de creditare pentru micii producători, în contextul crizei financiare mondiale, și faptul că aceasta le va limita drastic accesul la co-finanțare;

64. consideră că trebuie încurajate piețele agricole administrate direct de agricultori, ca puncte de vânzare a produselor locale sezoniere, întrucât acestea asigură un preț echitabil pentru produsele de calitate, consolidează legătura dintre produs și teritoriul din care acesta provine și stimulează consumatorul să facă o alegere în cunoștință de cauză și bazată pe calitate; consideră că statele membre ar trebui să încurajeze crearea de spații de comercializare în care producătorii să prezinte consumatorilor produsele în mod direct;

65. solicită crearea unor programe de promovare a vânzărilor pe piețele locale, pentru a sprijini inițiativele locale și regionale de prelucrare și comercializare; consideră că acest lucru poate fi realizat, de exemplu, de cooperativele de producători, care contribuie la creșterea valorii adăugate în spațiul rural și care pot oferi un bun exemplu de combatere a schimbărilor climatice prin evitarea transportului pe distanțe lungi;

*

* *

66. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Rapoartele Comisiei privind politica în domeniul concurenței pentru anii 2006 și 2007

P6_TA(2009)0099

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la rapoartele privind politica în domeniul concurenței pentru anii 2006 și 2007 (2008/2243(INI))

(2010/C 87 E/10)

Parlamentul European,

— având în vedere Raportul Comisiei privind politica în domeniul concurenței pentru anul 2006 din 25 iunie 2007 (COM(2007)0358) și Raportul Comisiei privind politica în domeniul concurenței pentru anul 2007 din 16 iunie 2008 (COM(2008)0368),

— având în vedere Planul de acțiune al Comisiei în domeniul ajutorului de stat din 7 iunie 2005 privind un ajutor de stat mai mic și mai bine orientat: foaie de parcurs pentru reforma ajutorului de stat 2005-2009 (COM(2005)0107),

— având în vedere Rezoluția sa din 14 februarie 2006 privind reforma ajutorului de stat 2005-2009 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 290 E, 29.11.2006, p. 97.